

เอกสารการตรวจสอบความคุณอาคาร

เรื่องนี้กู้มประชาชนท่าน้ำที่ตรวจสอบภาครัฐในการควบคุมอาคารสถานบันทึก ซึ่งน่าจะเป็นประโยชน์ต่อชุมชนในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่มีผลผลกระทบต่อวิถีชีวิตในชุมชน มาดูว่าจะเปิดเผยได้หรือไม่

นาย ก ซึ่งเป็นสมาชิกเพจบุคเพจหนึ่ง มีหนังสือถึงเทศบาลนคร A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบความคุณอาคารและผังเมือง จำนวน ๒ รายการ คือ ๑) หนังสือบันทึกข้อความส่วนความคุณอาคารและผังเมือง ที่...ลว... ๒) หนังสือคำสั่งที่ออกเพื่อให้สถานบันทึก B ระงับการก่อสร้างห้ามใช้อาคาร เทศบาลนคร A แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ปรากฏชื่อบุคคลที่ได้รับคำสั่ง การเปิดเผยให้นาย ก ซึ่งไม่มีส่วนได้เสียจะกระทบต่อการประกอบกิจการของเจ้าของอาคารดังกล่าว นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของเทศบาลนคร A ไม่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ แต่มีข้อมูลส่วนบุคคล ประปนอยู่ด้วย เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติความกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยปกปิดข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ ชื่อ นามสกุล และที่อยู่ของเจ้าของอาคาร เนื่องจากการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หารือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๗๙๔๗๗ / ๐๘ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)
คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๔๕๐/๒๕๖๕) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไว้ทุจริต”

ข้อมูลการรักษาพยาบาลของ病人

ตามหลักกฎหมาย บุคคลย่อมมีสิทธิเข้าถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของตนเองได้ แต่ในกรณี จะขอข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของคนอื่นซึ่งถือแก่กรมไปแล้ว จะทำได้แค่ไหน มาดูกัน

นาย ก นำนง ช ซึ่งเป็นมาตรา เข้ารับการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาล A ด้วยโรคเส้นเลือดสมองแตกและเลือดออกในสมอง ต่อมา นาง ช ได้เดินทางกลับมา นำนง ช จึงมีหนังสือถึงโรงพยาบาล A เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล จำนวน ๖ รายการ คือ (๑) เวลาและเบียนของนาง ช (๒) ภาพบันทึกกล้องวงจรปิด ในวันที่มาทราบผลการรักษาพยาบาล แพทย์ผู้รับผิดชอบ นิรบดีกับการทำให้ยาในอัตราต่ำมาก และการตายของมาตราดิติธรรมชาติ เพราะมีการลดเครื่องช่วยหายใจ โรงพยาบาล A ปฏิเสธการเปิดเผย โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เครื่องบันทึกภาพมีระยะเวลาบันทึก ๒๒ วัน มีสภาพเก่าจึงเกิดข้อจำกัดทางเทคนิค ทำให้ไม่สามารถสำรองข้อมูลได้ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุข วินิจฉัย สรุปว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ถึงแก่กรรม แต่ท้ายที่โดยชอบด้วยอำนาจตามกฎหมายสามารถขอข้อมูลในส่วนนี้ได้เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการรับเงินประกันชีวิตหรือที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ตามมาตรา ๒๕ วรรคห้า “ให้บุคคลที่กำหนดในกฎกระทรวงมีสิทธิดำเนินการตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตราที่แนบท้ายไว้ คนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถหรือเจ้าของข้อมูลที่ถึงแก่กรรมแล้วได้” ประกอบกับกฎกระทรวงฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โรงพยาบาล A แจ้งว่าไม่สามารถบันทึกภาพไว้ได้ เนื่องจากไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ไม่ใช่การปฏิเสธการเปิดเผย จึงไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ที่จะพิจารณา วินิจฉัย หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าหน่วยงานไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๓๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หารือไปที่ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๘ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๕๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)
คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุข (ที่ พล ๗/๒๕๖๕)
นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรัฐวิสาหกิจข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

ข้อซื้อสูญแจ้งและรับแจ้งเหตุฉุกเฉิน

เรื่องนี้ค่อนข้างจะแปลกลain เป็นกรณีของข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้แจ้งเหตุฉุกเฉินและผู้ที่รับแจ้งเหตุเพื่อนำไปประกอบการดำเนินคดีอาญาผู้ที่เกี่ยวข้อง มาติดตามกันครับ

เกิดเหตุทำร้ายร่างกายนางสาว ฯ บุตรสาวของนาย ก จนเสียชีวิต ต่อมาได้มีการจับกุมผู้ต้องหารายหนึ่ง ผู้ต้องหาได้แกลงข้าวต่อสื่อมวลชนว่า ผู้ต้องหาได้บรรเทาเหตุร้ายโดยได้โทรศัพท์แจ้งเหตุที่สายด่วน ๑๖๖๙ เพื่อขอความช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ นาย ก จึงมีหนังสือถึงโรงพยาบาล A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแจ้งเหตุฉุกเฉินดังกล่าว จำนวน ๒ รายการ (คือ ๑) ชื่อ สกุล นายเลขโทรศัพท์ วันที่และเวลาของผู้โทรศัพท์แจ้งเหตุ พร้อมบันทึกหนา ๒) ชื่อ สกุล ตำแหน่ง นายเลขโทรศัพท์สถานที่ติดต่อของผู้รับสายดังกล่าว เพื่อเชื่อมโยงข้อมูลอื่นให้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรณีดังกล่าว โรงพยาบาล A แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โรงพยาบาลจะเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้า หรือในขณะนั้นไม่ได้ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุข วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงาน ผู้อุทธรณ์เป็นบิดาของผู้ถูกทำร้ายถึงเสียชีวิต มีอำนาจจัดการแทนผู้เสียชีวิตในการดำเนินคดีอาญาแก่ผู้กระทำความผิด จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อประโยชน์ในการส่วงหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการดำเนินคดีอาญา จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งโดยหลักการแล้ว จะเปิดเผยโดยไม่ต้องขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลได้เฉพาะกรณีที่บัญญัติไว้ใน (๑) ถึง (๙) ของมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิทางกระบวนการยุติธรรมทางอาญา อันจะทำให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจขอข้อมูลในส่วนของหมายเลขโทรศัพท์ของผู้แจ้งเหตุได้ และผู้อุทธรณ์สามารถเข้าถึงข้อมูลในส่วนนี้โดยอาศัยสิทธิที่มีอยู่ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาดังกล่าว สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงาน ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาล A จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หารือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๑๒๕๐ ๐๕๕๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)
คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุข (ที่ พส ๑๗๖๖๓)
นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ขอข้อมูลแบบแปลนบ้าน

การก่อสร้างอาคารที่พักอาศัยหากดำเนินการไม่เป็นไปตามกฎหมาย ก็จะมีเหตุกระทบกระทิ้งกับเพื่อนบ้านได้ กรณีนี้ก็ เช่นกัน มีการขอตรวจสอบแบบแปลนบ้านเนื่องจากมีข้อสงสัยว่าไม่เป็นไปตามกฎหมาย มากว่าจะเปิดเผยได้แค่ไหน

นาย ก เป็นเจ้าของที่ดินชั่งเคียงบ้านจัดสรรโครงการ A ซึ่งนาย ก เห็นว่ามีการก่อสร้างอาคารโดยไม่เว้นระยะห่างจากแนวเขตตามที่กฎหมายกำหนด และไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของที่ดินชั่งเคียง จึงมีหนังสือถึงองค์การบริหารส่วนตำบล B ขอให้ตรวจสอบอาคารตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ต่อมากองการบริหารส่วนตำบล B แจ้งผลการตรวจสอบอาคารว่าก่อสร้างผิดจากแบบแปลนที่ได้รับอนุญาต นาย ก จึงมีหนังสือถึงองค์การบริหารส่วนตำบล B ขอสำเนาแบบแปลนก่อสร้างอาคารโครงการ A ดังกล่าวเพื่อประกอบการดำเนินการทางกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบล B ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า แบบแปลนก่อสร้างอาคารได้ระบุว่า “แบบนี้เป็นลิทธิ์ของสถาปนิก/วิศวกร ห้ามผู้ใดนำไปใช้หรือคัดลอกหรือทำสำเนาโดยไม่ได้รับอนุญาต” นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลช่วงสาธารณะ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลช่วงสาธารณะวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร วินิจฉัยสรุปว่า แบบแปลนก่อสร้างอาคารเป็นข้อมูลช่วงสาธารณะการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐในการพิจารณาอนุญาตก่อสร้างอาคาร ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ประกอบกับการก่อสร้างมีพื้นที่ติดต่อกับอาคารที่พักของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง สมควรได้รับทราบข้อมูลช่วงสาธารณะเพื่อประกอบลิทธิ์ของตน แต่การเปิดเผยเฉพาะแบบแปลนภายนอกและแผนผังที่ดังอาคารก็เพียงพอต่อการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแล้ว เว้นแต่ลายมือชื่อที่ปรากฏในแบบแปลน ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำลิทธิ์ส่วนบุคคลของบุคคลอื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลช่วงสาธารณะของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ยกปีดไว้ ส่วนข้อความที่ระบุในแบบแปลนนั้น หากบุคคลใดนำไปทำซ้ำ ดัดแปลงหรือนำไปใช้ประโยชน์ทางการค้าในลักษณะละเมิดงานอันมีลิขสิทธิ์ บุคคลนั้น ก็ต้องรับผิดตามที่กฎหมายบัญญัติ

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลช่วงสาธารณะของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หารือไปที่ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลช่วงสาธารณะของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๗๓๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๕ ๐๕๕๘ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)
คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลช่วงสาธารณะวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและ การเกษตร (ที่ วัน ๒๖/๒๕๖๓) นายวรรธนพงศ์ คำศีล ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่องค์กรรัฐวิสาหกิจ ข้อมูลช่วงสาธารณะ

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไว้ทุกจิต”

หนังสือหารือการพิจารณาคดีเบี้ย

หนังสือราชการที่มีการตัดต่อระหว่างหน่วยงานแต่เป็นเรื่องหารือเกี่ยวกับการคิดอัตราดอกเบี้ยแก่บริษัทที่มีสิทธิได้รับภาษีมูลค่าเพิ่มคืน สามารถเปิดเผยแพร่ได้หรือไม่ มาครุครวบ

บริษัท ก โดยนาย ข กรรมการผู้จัดการ ได้ยื่นขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มต่อกรมสรรพากร และมีสิทธิได้รับคืนภาษีเพิ่มจากการเงินภาษีมูลค่าเพิ่มที่ได้รับคืนท้าย แต่สำนักงานสรรพากร เขตพื้นที่ A สั่งไม่ให้คอกเบี้ยที่เกิดจากเงินภาษีมูลค่าเพิ่มที่บริษัท ก ได้รับคืน โดยอ้างว่าได้หารือไปยัง กรมสรรพากรเป็นแนวทางในการพิจารณาคดีเบี้ยแก่บริษัท ก แล้ว นาย ข จึงมีหนังสือถึงสำนักงานสรรพากร เขตพื้นที่ A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือหารือ/บันทึกข้อความ พร้อมหนังสือตอบข้อหารือ/บันทึกข้อความ และเอกสารทั้งหมด ใน การพิจารณาว่าจะให้หรือไม่ให้คดีเบี้ยแก่บริษัท ก สำนักงานสรรพากรเขตพื้นที่ A ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของกรมสรรพากร มีลักษณะเป็น ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการพิจารณาคดีเบี้ย ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติ ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการพิจารณาร่วมกับคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ จึงอนุญาตให้คดีเบี้ยข้อมูลข่าวสาร ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๘๐ นาย ข จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ จึงเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ จึงจัดทำข้อความดังนี้ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิใช่ข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๘๐ แต่มีลักษณะเป็นรายงาน ข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาคดีเบี้ยแก่ผู้อุทธรณ์ ถือเป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติ ของหน่วยงานของรัฐ เมื่อการพิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว และแจ้งผลการพิจารณาแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว การเปิดเผย จึงไม่เป็นอุปสรรคอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อ้างจำกัดความตุลาประยุกต์ ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๘๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์ เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง สมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบสิทธิของตน จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ ทราบได้เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาคดีเบี้ยแก่ผู้อุทธรณ์เท่านั้น

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๘๐ หารือไปที่ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๔๗๓๔๗๗ / ๐๘ ๒๒๔๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th)
คำรับรองด้วยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ที่ ศก ๓/๒๕๖๕)
นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปิดปีดเป็นข้อยกเว้น”